

Prop. 223 L har dramatiske konsekvenser for personer med pensjon fra fripoliser

Vi ønsker å gjøre Finanskomiteens medlemmer spesielt oppmerksom på forslaget fra Finansdepartementet under kapittel 4.3.5 i Prop. 223 L (2020-2021) som gjelder «små fripoliser» og redusert utbetalingstid. Se også forklaringen til § 5-1 i foretakspensjonsloven på side 37.

Departementet foreslår at pensjonsleverandørene kan kreve at fripoliser med livsvarig utbetaling kan omgjøres til opphørende utbetaling med det antall år som er nødvendig for å gi en årlig utbetaling på om lag 1 G (106 399 kroner med dagens G-verdi). Det betyr at alle fripoliser som i dag gir en livsvarig årlig utbetaling på et lavere beløp risikerer å bli omgjort til en opphørende ordning med årlig utbetaling på 1 G til kontoen er tom.

Omfanget av forslaget er langt større enn det man kan få inntrykk av gjennom overskriften om «Små fripoliser». Tall fra Finans Norge viser at 96 prosent av alle fripoliser som enda ikke har kommet til utbetaling vil berøres av forslaget. For fripoliser under utbetaling har vi ikke fått oppgitt nøyaktige tall på hvor mange som berøres, men en stor andel av disse kan også bli berørt. Vi stiller oss uforstående til at dette omfanget ikke en gang var omtalt i proposisjonen.

Fratas retten til livsvarig pensjon

Vi mener det er uakseptabelt at pensjonsleverandørene ensidig skal kunne endre livsvarige pensjonsytelser til å bli opphørende, uten at kundene får avgjøre om dette er noe de ønsker. Å ha en livsvarig pensjon er et vesentlig forsikringsselement i den pensjonsavtalen som er inngått. Det må forventes at den foreslåtte endringen vil føre til at fripoliseleverandørene i meget stor utstrekning vil benytte seg av denne muligheten til å redusere sin egen risiko gjennom å konvertere livsvarige fripoliser til opphørende. Det vil i så fall innebære en betydelig formuesoverføring fra fripoliseeierne til pensjonsleverandørene. Det er ikke akseptabelt at det fjernes uten kundens aksept.

Forslaget fra departementet er formulert slik at både medlemmet (kunden) og pensjonsinnretningen (pensjonsleverandøren) hver for seg kan kreve slik reduksjon i utbetalingstiden. Vi mener det gir alt for stor makt til pensjonsleverandørene, når de kan kreve en så vesentlig endring i kundens pensjonsavtale. Det må bare være kunden som kan kreve slik reduksjon i utbetalingstiden.

Vennlig hilsen

Jan Davidsen
Leder Pensjonistforbundet

Inger Lise Blyverket
Forbrukerdirektør Forbrukerrådet